

24 giờ c̣a ṃ t ngày tù

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Bảy, 10 Tháng 4 Năm 2010 09:44

Tháng Ṭ, ngày 30, năm 1975, ṃ t màn đen kḥ ng ḷ ṛ i p̣ xụ ng dân mị n Nam, ṭ c̣ đi ṭ do và ṃ i nhân quỵ n.

Cán ḅ C̣ ng Ṣ n tuyên hụ n ḷ n ṭ ng nói ṿ i chúng tôi: “Các anh có ṭ i ṿ i nhân dân và ṭ qụ c. Do đó các anh ṃ t quỵ n công dân. C̣ i ṭ o ṭ t, đ̣ c tha ṿ , các anh pḥ i làm đ̣ n xin ḷ i quỵ n công dân.” Tôi tḥ m nghĩ, có ṭ i ṿ i nhân dân và ṿ i ṭ qụ c có nghĩa là hai c̣ chân tôi mang hai cái còng ṣ t 10 ly sụ t 24 giờ .

Binh sĩ VNCH ḅ ḅ t đi tù c̣ i ṭ o sau ngày 30 tháng 4, 1975. AFP/Getty Images.

Ṃ t quỵ n công dân có nghĩa là ṃ t quỵ n công dân ṭ do. Làm đ̣ n xin ḷ i quỵ n công dân có nghĩa là xin quỵ n công dân Xã Ḥ i Cḥ Nghĩa. Tù c̣ i ṭ o không làm vì quỵ n công dân Vị t ṭ do không ḅ ṃ t.

Ṇ m trên ṣ p g̣ nhám đ̣ y ṃ t c̣ a, dài 8 mét ṛ ng 2 mét, đ̣ u đ̣ trên ba lô qụ n áo, hai chân ḅ xâu ḷ i ḅ i hai cái còng ṣ t 10 ly hình cḥ U cḥ p vào c̣ chân, hai đ̣ u còng ụ n cong thành cḥ O, xuyên qua cḥ O là ṃ t cây ṣ t 10 ly dài ḥ n 10 mét, khóa ḷ i ị hai đ̣ u bên ngoài ṭ ng g̣ . Ṃ i xâu ṣ t có đ̣ sáu tù nhân.

Tôi có ṭ i và tôi pḥ i ị tù. Đúng. Ṭ do và quỵ n con ng̣ i mà ṭ tiên Ḷ c Ḥ ng đ̣ ḷ i cho tôi và con cháu tôi đã ṃ t. Tôi cḥ p nḥ n và không than vãn. Đêm dài vì không ng̣ đ̣ c, vì ṭ ng khóc ṭ tê c̣ nh ṿ không ṭ n mua g̣ o nuôi con, nuôi cha ṃ , con pḥ i ngḥ ḥ c, ăn ṃy tḥ c ăn c̣ n tṛ c c̣ a hàng ăn ụ ng. Không ng̣ , vì ṛ p ṭ các khe g̣ bò ra hút máu, vì ṭ ng thét khi chụ t c̣ ng c̣ n vào các ṃ t gḥ đ̣ y ṃ , vì ṭ ng lại c̣ a mình, c̣ a ṿ , và c̣ a con.

Guồng máy chính quy ở Sài Gòn bị xóa bỏ, thớt nghiễm nhiên bị, xó ở ng th nhà máy ng ng ho t đ ng: n n kinh t xu ng m c s không. Qu h u b ng không còn. Nh ng chuyên viên kinh t C ng S n đ c đảo t o t i Liên Xô và các n c C ng S n Đông Âu tr thành nh ng sinh viên kinh t th tr ng năm th nh t tr c n n kinh t ph n th nh c a mi n Nam.

Th i k này, báo Sài Gòn Gi i Phóng đăng nh ng bài h c kinh t năm th nh t do Lâm Võ Hoàng vi t. N c máy Sài Gòn đ c nh n c sông. Ngô Công Đ c vi t bài báo ch trích. H u qu : t Đ i n Tín b đóng c a và nhà in b h t.

Tôi n m nhìn tr i xanh, có ánh trắng, lúc thì trắng tròn, lúc thì trắng khuy t, trắng m c lên r i trắng l n xu ng. Tôi đ m sao, nh ng khe h gi a t ng g và mái tôn quá h p, ch v n v n m t ch c ngôi sao. Có đêm tr i đen nh m c tàu, gió rít th i nh có ti ng than khóc n c n t đầu vang t i, m a đ nh thác, gi t m a đ p m nh nh búa b trên tôn thi t, nh có ai ném h n thù cho h c n gi n. C tr i đ u th c d y.

B y gi sáng. Tên du kích kéo dây xích 8 ly trên n n xi-măng, ti ng kéo lê kêu s t so t, lách cách ma quái, r n ng i, tù nhân m t tái xanh, không bi t Vi t C ng s làm gì v i dây xích. M t tên du kích m khóa bên ngoài t ng, kéo cây s t ra kh i các còng. M t tên khác m toang c a phòng giam, da m t xanh mét nh màu lá chu i non vì s t rét. Vài tên du kích khác đ ng trên sân, tay lăm lăm kh u AK. Tên du kích g y còm đ 16 tu i, b c vào, kéo theo s i dây xích, vòng vào c chân trái c a ng i tù trong còng và khóa l i. Sau khi khóa c chân ng i tù ngoài còng, g n c a ra vào, tên du kích ra l nh: “C m bô, b c xu ng, và ra sân.” Bô là m t bình ni-lông m t gallon (4 lít), khoét m t l l n, đ i di n v i tay c m, dùng đ ti u đ i ti n. Xâu chu i sáu ng i tù s p hàng dài trên sân, s i dây xích n i li n sáu ng i tù v i nhau, gió th i bay b i đ kh p sân.

“Các anh b c t i!” tên du kích ra l nh.

Ng i tù nào b c chân trái tr c c m th y đau nhói c chân vì ng i đ ng sau b c c chân m t tr c. Rút kinh nghi m, m t ng i tù ph i hô lên: “Trái, ph i, trái, ph i” đ tránh dây xích si t c chân. Ra t i hàng rào, m t h sâu đ 1.5 mét, r ng h n m t mét, dài 10 mét. M t tù nhân tái xanh, chân tay run l p c p. M t ý nghĩ thoáng qua: chúng ta b chôn s ng. T t c đ u đ ng l i!

“Đi ti p, mu n tr n ph i không?” Ti ng lách cách lên đ n vào nòng súng. Khi g n t i h , m i ng i th phào: h xí!

Tôi ḅc̣ lên hai ṭm ván ḅa ngang hai ṭc, dài hai mét. Tôi ng̣i xụng đi ṿ sinh. Ng̣i i bên c̣nh tôi ṿa tḥ ṿ sinh xụng, ṭc thì ṃt đám mây rụi xanh bay qua ṃt tôi. Ṣ quá, tôi nḥm ṃt i. Có con đ̣ng vào tay tôi, tôi ṿi xua tay. Tḥt là kḥng khịp! Khi nhìn xụng, tôi tḥy ṃt cái c̣n xé tre to, đ̣y ḅ lúc nhúc. Tôi rùng mình, nḥm ṃt i: tḥt là ghê ṭm! Ṇu cḥng may ṃt ai đó ṛi vào cái c̣n xé đó... Tṛi i... Tôi không dám nghĩ tịp. C̣nh ṭng này đ̣n ṿi tôi năm tôi 42 tụi. Hình ̣nh kḥng khịp ghê ṛn khó quên...

“Sàigòn đ̣c gịi phóng. Cách ṃng đã thành công.” Ḍu sao con ḅ còn đ̣c ṭ do bò i ṭ, không mang công sụt ngày đêm nḥ tôi. Chúng tôi là cá ṃi ṇm x̣p ịp trong ḥp g̣. Con chó ḅ vào chụng thì cḥ nó ṃ xích cho nó. C̣nh sát tṛi tù đ̣a ng̣i i tù nguy hịm vào xà lim và khóa c̣a, thì tù nhân đ̣a tay qua c̣a ṣ cho c̣nh sát ṃ công.

Quân kḥng ḅ Al Qaeda ḅ nḥt ṭi tṛi Guantánamo có xà-lim ṣ ch ṣ, ṃc qụn áo tṛng, ng̣i đ̣c kinh Koran. Cụi xà lim có ṃt bàn c̣u ng̣i và cụn gịy ṿ sinh. Còn tôi, ṿ sinh xong, tôi ṣ đ̣ng gịy báo, khi gịy báo ḥt pḥi xé áo thung... Tù c̣i ṭo đ̣ng đ̣y, tṛ ṿ phòng, ḅ dây xích và khóa ra, ṛi mang công vào. Ṃi i lăm ngày, ṃi đ̣c x̣i vài gàu ṇc, gịt qụn áo qua loa, ṛi mang vào phòng mà pḥi. TV FoxNews Channel chịu ṃt ng̣i i lính Ṃ đ̣y xe qụn áo đã gịt máy, ṣ y khô, và trao ị cho tù nhân kḥng ḅ. Tḥt là chua xót.

Khi tôi ng̣i c̣ ṃt nhìn ra phía tṛc, ṃi i đ̣u súng AK đen ngòm cḥa tḥng vào ng̣i i tôi. Đêm ngày 24 tịng đ̣ng ḥ quanh tôi có súng ng̣m tḥng vào tôi, ṣn sàng nḥ đ̣n: “gịi phóng,.. ngày vui đ̣i tḥng...”

Tôi tḥy trên TV Sài Gòn, Tôn Đ̣c Tḥng, Lê Dụn, Lê Đ̣c Tḥ ... đ̣ng trên ban công dinh Đ̣c Ḷp, c̣i i ḥn ḥ trong khi cũng trên TV chịu c̣nh ṃt sĩ quan cao c̣p Ḥi Quân đi trình dịn ṇ ḥc ṭp làm tù nhân... các sĩ quan c̣p ṭng và tá khác ṭ ṭ đ̣n ṇ ṇc... nhịu ḥ sĩ quan anh hùng ṭ gịt mình đ̣ kḥi ṛi vào tay đ̣ch. Tôi nḥ c̣nh chịu Tḥ Ṭng Ng Nḥt Tojo ṃ ḅng hara-kiri. Tôi cũng nḥ cái clip TT Nguỵn Văn Thịu và Tḥ Ṭng Tṛn Thịn Khiêm, “thuỵn tṛng và thuỵn phó” ṃt qục gia, là nḥng ng̣i i lính “tháo cḥy” đ̣u tiên ra kḥi Saigon trong khi Sirit Matak, ng̣i i Cam-ḅt cá ṃn Đ̣i ṣ Ṃ và ị i đ̣n ṭi. “I cannot, alas, leave in such a cowardly fashion... I have committed this mistake of believing in you, the Americans.” (Than ôi, tôi không tḥ ḅ tṛn ṃt cách nḥc nḥ tḥ ... Tôi đã pḥm ị này là đã tin vào quý ṿ, nḥng ng̣i i Ṃ ...) (Larry Berman, Prologue 3, No Peace, No Honor...) Tôi ḥc ṣ Vịt, Võ Tánh cḥt ṿi Thành Diên Khánh, ṭnh Khánh Hòa; Phan Thanh Gịn ụng đ̣c đ̣c vì không gị đ̣c ba ṭnh Nam Ḅ ...

Mở mắt sáng, cửa phòng mở ra. Một du kích, quần áo nhàu nát, vô phòng mang hai cái thau nhôm móp méo, cúi bèn: một cái để ngấm, còn thau kia để ngấm nước lèo móm cá lống bống. Tôi để một chén cơm hằm. Tôi múc một muống nước lèo, đổ vào miếng. Mùi thơm của nước lèo làm nôn ỉe. Tôi cứ nuốt xuống nhúng miếng cơm cứ trào dâng lên.

“Ngày trước, chúng nó tù, để ăn cơm gạo trắng, thớt cá kho,” một tù nhân nói, “nay chúng nó cho chúng mình ăn không khác gì cho heo ăn.”

Tôi thở dài. Thân thể tôi yếu dần, đi đứng lơ lửng. Tôi cứ tiếp tục đi đến giờ sáng khuya. Có tù nhân không đi đến giờ mà phải bò. Đúng là sự phẫn nộ, nguyền bới trần. Vũ Thị Hiền, tác giả cuốn sách Đêm Giã ban Ngày nhìn thấy chuốt công thức ngấm hôi thơm bò lên ăn cơm tù của ông. Tâm trí của Vũ Thị Hiền chắc không khác tình trí của tôi trước đó. Tuy nhiên nguyền bới trần Al Qaeda để phớt vát ba bữa ăn: nguyền lính M bắt cái khay để bánh mì, miếng thịt, một quả táo, có cái khăn trắng phấp phấp, đem tới phòng xà lim. Dân trí cao vì kiến thức cao và hành động để xui nguyền và nguyền cũng khác nhau...

Đó ba giờ chiều, tiếng tù nhân sấm xị, có tù chết đem đi chôn. Nhìn qua khe hở giữa các tấm ván vách, tôi nhìn thấy bên tù nhân khiêng một cái chiếu cũ lác cuồn tròn, hai tù nhân một đầu chiếu. Có tiếng nói từ phòng kế bên: tù nhân là trung sĩ... nguyền K Sĩ, H Nai... trung sĩ trình sát... Một ý nghĩ thoáng qua đầu tôi, có lẽ một ngày nào đó tôi sẽ nằm trong một cái chiếu cói khác... Đói khát, dằn bần sinh bệnh tật, không thu được men chửa đẻ, rồi chết: cái chết tự nhiên trong bần phúc trình. Chết hệt.

Cơm chiếu xong, nhúng vào nước, tôi nằm suy nghĩ về thân phận của tôi. Từ khi tôi lên 10, từ Phú Yên ra đến Thanh Hóa, các trường công đầu đóng cửa. Tôi về quê Hà Trung, Thanh Hóa cày ruộng. Một phép lạ đã đưa tôi vào Huân hực, ba tuần lễ trước ngày 19 tháng 12 năm 1946. Sau 2 tháng, quân đội Pháp trong Đà Nẵng ra giải phóng Huế và tôi được thả do.

Tại Saigon, tôi về đi làm về đi học để kiếm một nghề mà sống. Tôi học của nhà triết học và toán học Gaston Bachelard thúc đẩy tôi học cao (Gaston Bachelard là nguyền bán hoa tại Paris. Năm 30 tuổi, ông mới đi thi tú tài và học lên tiếng sĩ toán và triết học) nhúng chiếu tranh đã đưa tôi đi học cách giải miền Nam và vì bên bên tôi đi vào nhà tù cũ ở.

Thật là tôi, trước tôi, và sau tôi, có miền Bắc và Nam, vào đầu trường để gặp nhau - lịch sử Trần Hưng Đạo lại tái diễn. Hồ Chí Minh, Võ Nguyên Giáp, và để ngấm Sơn nhúng xoáy quy tụ cộng đồng chính quy và cải tạo bằng sự máu. Chuyên chính, để tài, và tôi nhận đã thấy miền Nam. Chính sách của miền Nam yếu kém - miền Nam không chịu trường để giải phóng miền Bắc

24 giờ của một ngày tù

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Bảy, 10 Tháng 4 Năm 2010 09:44

Tôi ngồ thiếp đi... Nhưng lúc 12 giờ khuya, tiếng la phát ra từ một căn tù, “Cán bộ, Cướp cướp! Cán bộ, có người bị thương!” Cán binh Việt Cộng từ quát tháo inh ỏi. Có tiếng đáp: “Anh này lấy cái dĩa tre móc gân máu cho nó.” Một thanh niên từ từ; thốt là uống cho tuốt thanh xuân dĩa từ từ lại; sao lại chọn cái chết? Có lẽ anh ta chán nản, một niềm tin cho cuộc sống mai sau. Tôi phải nhận nhận được sống, nhất định từ từ lại sẽ xán lạn.

Kể niềm ngày 30 Tháng Tư thứ 35, chúng ta “ngồi M Việt sống sót và con cháu” tiếp quanh Tội ng Đài Chiến Sĩ Việt M, mỗi giờ 58,000 vong linh M và 300,000 vong linh Việt và đ vinh danh, mỗi giờ các thanh niên ph binh M và Việt, và thân nhân M và Việt có cha, mẹ, chồng, vợ, con, và cháu đã hy sinh cho miền Nam đến để chúng ta tiếp lòng tri ân, cảm tạ.